

PORAZIĆ SIĘ (5) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-); a jasne.

Sł stp, Cn, Linde brak.

fut 3 pl porażą się (2). ◇ praet 3 pl m pers porazili się (2). subst poraziły się (1).

1. *Zadać sobie wzajemnie klęskę (1)* : Ninus [...] napirwey walczyć wymyślił y począł/ gdy zwądził Tánáo Tátárfkiego krolá z Wexorem krolem Egipłkim: á gdy się obá porázili/ Ninus ich dokonał á pánłtwá pobrał. *BielKron* 10.

2. *Pozabijać się nawzajem; zawsze we frazie »sami się porażą« (3)* : woysko Mádiánłkie było tak włtrálfzone/ iż ieden drugiego bijąc/ łámi się porázili. *RejPos* 15; ony woyská zwádziwłszy się/ łámy się porázili *RejPos* 46.

Przen (1) :

Szereg: »porazić się i pobić« (1): A iż iefłh łtárt on [...] czárt [...] iáko w dzień porálfki Mádiánłkiej/ gdzie się też ci łprzećiwnicy náłzy łámi porażą y pobiją/ gdy będziemy mocno wierzyć temu zyáwieniu á narodzeniu Páná łwego. *RejPos* 17.

3. *Zginąć, umrzeć (1)* : A ták to iefł nagorłze ná nie [na Niemców] gdy im záłkoczy drogi ze włzech łtron á nie dopuści do nich żywnośći/ łámi się ták porażą/ bo Lud niecierpliwy/ nie przywykli głodu/ zimnu/ wnet się imą mrzeć z nędze *BielSpr* 65v.

Synonimy: 2. *pobić się, pomordować się, potłuc się, potrzebować się.*

Formacje współrdzenne cf RAZIĆ.